

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 2, БРОЙ 6, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СОУ „Иван Вазов“ гр. Плевен

октомври 2011

Успехите - веднага!

Още не сме започнали, а отличията заваляха. Гран при, Купа и лента ни донесе четвъртокласникът Владимир Захариев от Международния детски фестивал за таланти, мода и изкуство в Анталия. Той пребори 53 деца от повече от 20 страни и стана Little мистър Свят. Пътят му продължава към Москва, където през януари ще трябва с певческия си талант и интелект да се доказва пред още по-сериозна конкуренция. Подробности – на стр. 7

Фортисимо в час

Що е това и кои са главните герои - на стр. 6

Заминаваме за Испания

Ако сте трудолюбиви и ученолюбиви, ако говорите чужди езици и искате да знаете повече за своите връстници от други европейски страни, в нашето училище имате тази възможност. През миналата учебна година гостувахме в Словакия, а през месец май бяхме гостоприемни домакини. Третото

пътуване между културите от едноименния проект, по който вече втора година работи училището ни, предстои съвсем скоро - в началото на месец ноември. Вече е известен екипът, който ще представя училището ни в Испания. В усилената подготовка сме по заминаването – пишат се доклади, върви и сериозна проучвателна дейност. Все още има време да помислите и да се включите, защото това е вашата възможност да бъдете един от групата за Полша през февруари. Подробности и темите за работа прочетете на стр. 5 и стр. 10

Ден първи на 105-ата учебна година в СОУ „Иван Вазов“

Съсредоточени и любопитни

Нашето столетно училище посрещна в първия учебен ден 1538 ученици. Много цветя, красота, любопитство и нетърпение можеха да се видят в суетата на празничната утрин. Подобаващо тържествено казахме „Добре дошли“ на първокласниците и новоприетите в осми и девети клас. А и най-големите бяха доволни – нали в първия учебен ден не се учи!

Добре дошли! И бъдете сигурни – нашето училище е вашата възможност да мислите различно! Нашето училище е вашият най-добър път към бъдещето!

С какви мисли и очаквания започваме учебната година, празнично и ретроспективно – на стр. 2

А кои са най-новите най-малки ученици вижте на стр. 12

ЛАБЕЛ

[emukemu]
[opakovku]
[rekлама]

LABEL

[labels] [packaging] [advertising]

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[тел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

blueberry
ДРЕХИ ВТОРА УПОТРЕБА

Плевен, ул. Иван Вазов 10
/Комплекс Елит/

Отблясъци от
ЛЯТОТО

стр. 3 и стр. 4

ПРАЗНИЧНО И РЕТРОСПЕКТИВНО

Отново на училище

Отново на училище! Малки, големи и още по-големи, родители, баби и дядовци – всеки тръгва в ранната утрин към училище със своите мисли. За своето начало, за бъдещето си, за сегашността си! Първият учебен ден по традиция не е точно учебен, а за среща с

приятели, за размисъл, за нови планове и обещания пред себе си. Просто празник! Решихме да ви помогнем да се върнете във времето назад – в един друг 15 септември, преди повече от 20 години. Да, това е нашето училище, а някои може да разпознаят

и свои близки, които също са били ученици и навярно са си мислили подобни неща в този ден. Май нищо не започва от нас! И ние сме във времето, и времето е в нас!

Отново на училище! А училището може да бъде и забавно и

това зависи само от нас! Успех на всички – и дано има повече шестници, все повече дистанционно обучение и весели междучасия! А това означава и повече материал за вестника. Хайде, месец и половина мина, остават само осем! Късмет, братя!

АНКЕТА

Как се чувствате на първия учебен ден и с какви очаквания започвате тази учебна година?

С екипа на вестника мислихме доста какво да направим в първия брой. И една от идеите ни беше да ви разпитаем как сте се чувствали през първите учебни дни и какво очаквате през новата учебна година. Много от вас отказаха да ми отговорят, но разбира се, имаше и такива, които се престрашиха.

На първия ми въпрос получих много различни и едновременно с това близки отговори. Някои ми споделиха, че са се радвали да присъстват на церемонията по откриване на новата учебна година заради приятелите си. Други ги е обзело страх за предстоящите изпитвания, а на трети им е било просто безразлично и дори скучно.

На втория ми въпрос мнозинството споделиха, че очакват нови запознанства и приятели, нови учители, по-малко домашни и малко повече старание върху учебния материал.

Но ето едни от най-интересните отговори:

„Какво очакваме? Ами повече ваканции и време, в което да караме skate и bike.”

„Очаквам учителите да са малко по-любезни и да не ни се карат всеки път, когато не сме разбрали нещо.”

„Да ни дават по-малко домашни и да пропускаме повече часове заради отсъствието на учителите.”

„Ооо, ами по-здравео учене и много успехи напред.”

Ралица Георгиева 9^а

Откриване на учебната година

СЛОВО ЗА ПЪРВИЯ УЧЕБЕН ДЕН

Ерих Кестнер

Мили деца,

Не позволявайте да ви унищожат детството!

Погледнете повечето хора: те се освобождават от своето детство като от старата си шапка. Забравят го. Повечето хора живеят така: стоят на най-горното стъпало и си придават важност. Някога са били деца, после са станали възрастни, а какво са сега? Само който стигне до почтена възраст и си остане дете, е човек!

Не смятайте училищната катедра за трон или амвон!

Учителят седи на по-високо място не за да му се кланяте, а за да можете да се виждате един друг по-добре. Той не знае всичко и не може всичко да знае. И ако въпреки това си дава вид на всезнаещ, простете му го, но не го вярвайте. Признае ли обаче, че не знае всичко, тогава го обичайте! И още нещо: учителят не е магьосник, а градинар. Той може и ще се грижи за вашия растеж. Но да растете, ще трябва вие самите!

Съобразявайте се с онези, които се съобразяват с вас!

Това звучи по-лесно, отколкото става в действителност. И не винаги ти се удава. Въпреки това човек трябва да опитва наново и наново.

Не бъдете много прилежни!

При този съвет мързеливците трябва да си запушат ушите. Той се отнася само до прилежните. Животът не се състои само от класни работи. Човек трябва да учи, само зубрите зубрят. За човек е необходимо да умее да скача, да играе гимнастика, да танцува и пее, иначе със своята подута от знания глава се превръща в инвалид и в нищо повече.

Не се надсмивайте над глупците!

Те не са глупави по своя воля или за ваше удоволствие. И не бийте никого, който е по-малък или по-слаб от вас! Никой не е толкова умен или силен, за да няма по-умни или по-силни от него. Сравнен с други, той също е слаб и пълен глупак.

От време на време не вярвайте на учебниците си!

Произлезли са от стари учебници, които са произлезли от други стари учебници. Това някои наричат традиция. Но нещата изглеждат съвсем иначе. Не вярвайте също и на истории, в които човекът е представен като неизменно добър, а доблестният герой е смел двадесет и четири часа на денонощие. Не вярвайте и не учете това,

моля ви, защото по-късно, когато влезете в живота, ще се чудите извънредно много.

И ето сега вие седите, подредени по височина или азбучен ред, и бързате да се приберете по домовете си. Идете си, мили деца! И ако нещо не сте разбрали, питайте родителите си. А вие, мили родители, ако нещо не сте разбрали, питайте децата си!

Публикуваме в съкратен вид!

Ако ви е харесало, прочетете „Антон и Тоцица”, „Емил и детективите”, „Хвърчащата класна стая”, „Когато бях малък” и много други творби на един от най-четените детски автори Ерих Кестнер.

ОТБЛЯСЪЦИ ОТ ЛЯТОТО

С пъстра изложба си пожелахме хубаво лято

В края на учебната 2010/2011 година ученици от 5, 6, 7 и 8 клас ни подариха своето изкуство. Те изложиха във фойето на втория етаж най-добрите рисунки и предмети, изработени в часовете по изобразително изкуство и домашна техника и икономика. Прекрасни кукли, традиционни символи, поздравителни картички, моменти от училищния живот, сътворени с много старание, естетически усет и сърчни ръце! С помощта на своите преподаватели Росица Симова, Клау-

дия Черакчиева и Петя Аспарухова нашите възпитаници избраха и подредиха творбите си, за да покажат на съученици и учители, че са будни граждани с лично отношение към всичко, което се случва около нас. Изкуството е техният начин да разказват за своите мечти, за отношението си към природата, историята, фолклора. Всеки носи в себе си изкуството – остава само да открие своите изразни средства.

В@з Буки Веди

Доколко се сбъднаха очакванията ни, какво преживяхме през топлите дни, разказват малки и големи ученици.

Приключението, наречено Istanbul Open 2011

То е едно от най-мощните световни състезания по карате и едно от най-вълнуващите ми преживявания.

В очакване на пристигането каратеки и треньори геройски пропътувахме дългия път, като не оставихме и минута спокойствие на малкото спящи в автобуса. След пристигането ни пред хотела получихме добрата новина, че ще бъдем настанени, щом стаите ни станат готови. Веднага след това получихме и лошата - че това ще стане след около 9 часа.

...Но това не можа да промени (много) настроението ни и решихме, че няма нищо по-забавно от това, да направим дълга разходка из големия град. Тръгнахме към плажа, където някои искаха да се пекат. За мое щастие фактът, че нямаше плаж, а огромни камъни, и това, че нямаше много време, ни накара да продължим разходката. След дълъг преход (по може би най-стръмния баир в цял Истанбул)

стигнахме до „Света София“, българска църква

Мога да кажа (с почти никакво преувеличение ☺), че това е една от най-странните и интересни сгради, които съм виждала. От всички страни на църквата стърчаха кули с остри върхове, а вътрешният двор беше ограден с невероятно красиви колони и изрисувани куполи. Освен всичко това, размерите на този културен паметник бяха огромни. След престоя ни в двора на църквата (не влязохме, защото имаше много чакащи) се отправихме към „Синята джамия“ и Капалъ чарши, най-големия пазар в града. Пред джамията (която за съжаление на мнозина не беше синя) се издигаха огромни плочи с надписи, разказващи историята ѝ. За нещастие и нея не можахме да разгледаме отвътре, но външният ѝ облик беше повече от впечатляващ. Продължихме.

Когато влязохме в пазара, направо ми „падна шапката“ колко много тунели и сергии имаше. Втурнахме се да разглеждаме и да пазаруваме. Хората бяха много любезни и топли с нас (доста често повече от необходимото). Постоянно се пазаряха и ни заговаряха. Оказа се, че доста турци говорят нашия език (което допълнително им помагаше да скъсват

дистанцията и да „чупят леда“). След обстойно обхождане на пазара като по чудо се измъкнахме и се ориентирахме към центъра.

Вървахме, вървахме чак до една сладкарничка (намираща се на около 100 метра от нас?!), чието малко прозорче, отрупано с всякакъв вид сладко, ни привлече. След като влязохме вътре, се оказа, че това е огромна сладкарница, където се продаваха всякакви традиционни сладка, а хубави какички ни преследваха с подноси, пълни с локуми, и ни канеха да опитаме. Натезали от почерпките и чантите, пълни с баклава и бонбони, излязохме на главната улица, по която се прибрахме в хотела.

Почти веднага се затичахме към стаите. Тук е моментът да вметна, че чакането за настаняването си струваше ☺. За секунди се изстреляхме в баните, а след около същия брой секунди бяхме изкарани оттам (трябваше да отидем в залата, където щеше да се проведе състезанието, за да минем кантар) и се бяхме натоварили обратно в автобуса. След поредното ни връщане в хотела всички отидохме на вечеря (на която „събрахме очите“ на домакините с количества изядена храна), а след нея още в 9 часа заспахме (паднахме като круши), „пробити“ от път и емоции.

В ранни зори пристигнахме в спортната зала

Зала, събираща 6 татамита (терени), отрупана с балони. Зала на 2 етажа - на първия вървяха срещите, а от втория можеше да се наблюдава. Зала, в която се влюбих ☺! Организацията беше отлична - програмата се спазваше, имаше табели, които ни отвеждаха до съблекалните, залите за тренировки и главната зала.

Състезанието започна със срещите по ката (изпълнява се от 1 човек и показва различните техники, използвани в боя) и продължи със срещите по кумите (боя). На ката се класирах 5-а, като паднах от туркия. На кумите играх с руския, като не ми стигнаха 15 секунди да поведат в

резултата. Срещата завърши 6 на 4. Като цяло състезанието беше на много високо ниво, а най-добрите държави бяха Турция, Иран, Египет и Русия.

Не може да се опише чувството, когато се запознаваш с толкова много нови хора, живеещи по цялото земно кълбо, и само след ден трябва да се разделиш с тях. Станахме доста близки с каратеките от индонезийския отбор. Мисля, че те ми липсват най-много.

Състезанието завърши и ние трябваше да тръгнем обратно към България. Спомените и времето, прекарано там, са страшно ценни за мен, надявам се, и за другите.

Пристигането ни на българската граница

беше съпроводено от проблем с паспортите и двучасово чакане на митницата (което породиха шегички за нашата организация и култура). Най-сетне минахме границата, а след няколко часа път стигнахме и до София. Оттам трябваше да „прелетим“ до гарата, където се наложи да тичаме и да пререждаме хората на касите... влакът ни тръгваше след 5 минути.

Прибирането ми къщи ми се стори като в рая. Въпреки прекрасното изживяване и доброто представяне... е, къщи си е най-хубаво!

Магдалена Иванова, 10^в

Вие познавате Магдалена, защото ние многократно сме разказвали за нейните спортни успехи, защото тя е спортист от международен ранг. Тя споделя впечатленията си, но някак между другото споменава резултата. Затова ние я поздравяваме за поредния ѝ успех - на това Световно първенство тя е пета. Бъди все по-добра - и в спорта, и в писането!

Дневник на моето лято

15 юни 2011 година, сряда.

Астролозите наричат числото 15 математическо или число на хаоса. Реших да записвам своите преживявания на всеки 15-и ден от моето лято, за да проверя дали ще ми се случи нещо необикновено.

Днес завърши учебната година. Предстои ми среща с една дълго чакана приятелка - Лятната ваканция. Готова съм да тръгна с нея през градове и села. Ваканция!

15 юли, петък

Лятна утрин.

Слънцето гали

тихите морски вълни.

15 август, понеделник

За първи път усетих липсата на моето училище. Липсваха ми моите приятели; копнеях да чуя смеха и веселите разговори в

класната стая. Започнах да броя дните, оставащи до първия учебен ден.

15 септември, четвъртък.

Дойде денят, който чаках с нетърпение. Събудих се с вълнение рано сутринта, още преди да е звъннал часовникът. Искан колкото може по-бързо да отида в моето училище.

Отдалече чух оживлението, което кипеше там. Чух музика, смях и весели гласове. Видях училището, потопено в море от цветя. Прегърнах моите приятели и класната ми ръководителка. Заедно пак щяхме да поемем по трудния път на знанието. Сигурна съм, че ни очакват изпълнени с трудност, но и с радост незабравими дни. На 15-и се случват прекрасни неща!

Велислава Минкова, 7^в

Спорно спортно лято

Не си е губила времето през ваканцията и Мирела Симеонова от 3д клас. През лятото тя участва в Държавен индивидуален шампионат по акробатика в Горна Оряховица. Донесе много награди в смесена двойка – второ място на темпова комбинация и на многобой и трето – на балансова комбинация. Браво на нашата

красива малка акробатка и догодина – шампион!

В@з Буки Веди

ОТБЛЯСЪЦИ ОТ ЛЯТОТО

Стъкленият град

Лятото вече отмина, но остави незабравими преживявания за мен. Ще ви разкажа за едно място, наречено „Стъкленият град“ или „Градът на изкуството и науката“. Намира се в Испания, в град Валенсия.

отваря в зависимост от това, дали навън е слънчево, или вали.

Концертната зала е най-високата от всичките сгради. В нея може да се чуят концерти на изпълнители във всички стиллове музика. Върху покрива на сградата се провеждат

биринт от тунели, където са представени всички обитатели на моретата и океаните, живеещи в изкуствено създадена природна среда, събрани на едно място и отделени така, че да не се изжадат взаимно.

Последната сграда е не по-малко интересна от останалите три. Наречена е Музей на науката, а аз бих добавила - и на природата. Казвам това, защото под стъкления ѝ покрив има огромна градина, а под нея са събрани най-значителните постижения на науката до днес.

Оградена с вода, архитектурата на сградите се отразява като в огледало и допълва собственото си изображение до цялост. Трябва да се

МУЗЕЙ НА ОКЕАНОГРАФИЯТА

види и през нощта, осветена с разкошна светлина в цветовете на дъгата.

Всичко не може да бъде видяно за един ден, а за съжаление аз имах само два часа. Надявам се да имате късмет да отидете там и да посетите не само „Стъкленият град“, но и други интересни места във Валенсия ☺.

Елеонора Тончева 8^а

ВАЛЕНСИЯ

„Стъкленият град“ представлява четири сгради, огромни по размери и с необикновена форма. Всички те са изградени от стъкло и метал. Около сградите има изкуствено езеро и много растения.

Две от тях са посветени на изкуството – едната е кинозала, а другата - концертна зала. Кинозалата е с форма на полукълбо. Когато се отразява във водата, тя изглежда като огромно око, което се затваря и

концерти под открито небе, а вътрешността ѝ е концертна зала.

Другите две сгради са посветени на природата и науката. Наричат се Музей на океанографията и Музей на науката. Първият е ла-

КОНЦЕРТНА ЗАЛА

Ще помня това лято!

Аз съм Момчил и съм ученик в 5 клас. Обичам футбола. Очаквах това лято с особено нетърпение, защото се бях записал да тренирам в „Литекс“ – Ловеч. Оказа се, че в отбора имам много приятели и игрите бяха изпълнени с напрежение, спортменски битки, радости и разочарования. Още в началото тренингот ми каза, че ако се представим добре, тренираме с желание и постоянство, ще участваме в турнир в Албена. Трудът ми беше възнаграден и аз заминах с отбора.

Албена ни посрещна обляна в слънце. В турнира участваха отбори от цялата страна. Въпреки нашите усилия имаше доста загуби, но и победи, които ще помня цял живот. Класирахме се на трето място, върнахме се с медали и наградата за най-хубава игра сред всички отбори. А в Ловеч приятелите ми ни посрещнаха като истински победители.

Ще помня това лято!

Момчил Кръстев 5^а

Лятото е моят любим сезон. В него има магия! Тогава се чувствам свободна като волна птичка. И това горещо лято отмина, но остави в мен прекрасни спомени. И до днес си спомням какви приятни преживявания имах с моето семейство. Бяхме на българското Черноморие. От терасата всеки ден гледах морето, чувах пляска на вълните. Много весели бяха организирани забавления – водна гимнастика, водна пързалка, стреляне със стрелички, рисуване около басейна, плуване. Но най-важното бе, че се запознах с много деца, които станаха мои приятели. С тях разговарям почти всяка седмица по скайпа.

Беше кратко, но незабравимо и вълнуващо преживяване!

Цветина Димитрова 5^б

Една лятна ваканционна сутрин аз и мама решихме да се разходим до Витоша, защото бяхме в село Железница. Още в началото се оказа трудно, но не толкова, че да ни спре. Благодарение на гората беше прохладно и приятно, но извън нея беше силна жегата. Изкачвахме склоновете трудно и все по-често спирахме за почивка. След няколко тежки часа приближихме хижата. Мислех, че вече нямам сили, но се забързах и си дадох друга цел – да изкача Черни връх. Потеглихме. Пътят беше почти равен, а облаци бяха закрили жаркото слънце. По пътя се сблъскахме с малки горички, блата, обрасли с хлъзгави треви пътеки, морени – скалите бяха огромни и трудни за минаване. Когато върхът се покаже, вече твърдо решихме, че ще стигнем до края. Към 18 часа бяхме на Черни връх. А там гледката е невероятна, въздухът – чист! Там беше прекрасно!

Това беше най-незабравимият момент за мен през това лято!

Йордан Янков 5^а

Публикуваните съчинения са съкратени.

А всички, които не намериха текстовете си в този брой на вестника, нека не ни се сърдят. Да продължават да пишат и да се стараят още повече – ще има много различни теми през цялата година и ако са упорити и последователни, ще прочетат имената си като автори в нашия вестник. Успех!

РЕПОРТЕР

Стискаме палци

Поздравяваме Александра Гергушка от 9л и Ралица Петкова от 12б клас, които преминаха успешно първия кръг от националната надпревара „1000 стипендии“ и им стискаме палци и окончателните резултати да са в тяхна полза. Александра се състезава в раздел „Литература“, а Ралица – във „Философски дисциплини“. Ние си знаем, че са талантливи, но ще се гордеем с тях, когато се наредят сред най-можещите деца на България! Не пропускайте и вие сроковете за следващия етап на конкурса и напишете по едно есе, което може да ви донесе целогодишна стипендия - 1000stipendii.org. Вие можете!

По-хитри от Хитър Петър

Започнаха и математическите състезания. Да поздравим учениците, които проявиха устойчив интерес

от 5а. Достоинство бе представянето и на Христина Дикова от 4г клас.

към математически предизвикателства и на 8 октомври участвах в националното състезание „Хитър Петър“ в Габрово. Представиха се много добре в конкуренция с деца от цяла България. Далия Атанасова от 3б зае трето място, на шесто пък се нареди Кристина Горанова

Ученици от 7б клас преживяха вълнуващи мигове по време на Международната писателска среща, проведена се от 28.09. до 02.10. в нашия град. Заедно с преподавателя си по български език и литература Китка Съينوва те посетиха някои от инициативите.

Благодарим на тези ученици, че успешно представиха училището ни! Благодарим и на техните родители за моралната и материална подкрепа в дългия и труден път към повече успехи и научни върхове!

В@з Буки Веди

РЕПОРТЕР

Международен проект "Пътуване между културите"
по програма "Коменски".
Партньори - Словакия, Великобритания, Полша,
Испания, Румъния, Нидерландия.
09.2010 - 09.2012

Заминаваме за Испания

Може да се включите в предварителната работа по подготовката на визитата и ако сте най-добрите, да станете част от екипа за гостуването ни в Полша през февруари 2012-а

Седемчленен екип от петима ученици и двама преподаватели ще представят училището ни от 7 до 11 ноември в Испания, гр. Хихон. Това е третата мобилност по проекта „Пътуване между културите“ по програма „Коменски“, по който работим вече втора година заедно с още шест страни – Словакия, Великобритания, Полша, Румъния, Испания и Холандия. Избраните – Цветослава Маринова от 11м, Моника Мончева и Цветан Раев от 11з, Вероника Йончева и Маргарита Тодорова от

отговорните към задълженията си по подготовката на гостуването и по време на работата в екипите. Ръководители на групата за Испания са директорът Димитър Митев и Христина Стоичкова, преподавател по английски език. Сериозна е подготовката преди заминаването. Домакините от Испания вече са регламентирали темите, по които ще се работи там. По тяхна инициатива по време на гостуването всички ще представляват Ученически европарламент с 4 комисии. Ще се об-

с ж д а т теми за безработицата сред младите във всяка от страните, глобалните миграции, социални проблеми като алкохолизъм, наркомания например и младежта в Европа. Ръководителите на проекта са поканили всички желаещи от 9, 10 и 11 клас в нашето училище да представят своя поглед по проблемите, като всяка седмица се работи по една тема. След това се

подбира, превежда. Сред най-активните ще бъдат избрани учениците за следващата мобилност в Полша през февруари, други пък ще бъдат наградени с екскурзии в страната. Така че имате възможност да се потрудите и да се опитате да бъдете сред най-добрите, които ще си осигурят вълнуващо пътуване и срещи със свои връстници от други европейски страни. Сега му е времето!

Най-активните и добре представили се по темата за безработицата са Нилей Метинова и Полина Луканова от 10з, Илина Георгиева и Преслава Стоянова от 9з, Весела Маринишева и Александра Гергушка от 9л.

Пожелаваме на нашите съученици, които ще пътуват, незабравими преживявания, за които да ни разкажат след това във вестника!

Припомняме ви, че работата по проекта започна през септември 2010-а и ще приключи през 2012-а по същото време. Ръководители на проекта са Нина Тотева, Димитър Димитров, Ренета Стоянова и Христина Стоичкова.

В@з Буки Веди

С какви очаквания за визитата са учениците прочетете на страница 10.

11и, заслужиха тази възможност по време на домакинството през май тази година, когато посрещнахме 29 свои връстници и 12 техни преподаватели от страните партньори. Петимата наши съученици бяха най-активните и най-

отговорните към задълженията си по подготовката на гостуването и по време на работата в екипите. Ръководители на групата за Испания са директорът Димитър Митев и Христина Стоичкова, преподавател по английски език. Сериозна е подготовката преди заминаването. Домакините от Испания вече са регламентирали темите, по които ще се работи там. По тяхна инициатива по време на гостуването всички ще представляват Ученически европарламент с 4 комисии. Ще се об-

Младежи в екоакция

Наши съученици се включиха в инициативата на Младежкия градски парламент за почистване на алея в парк Кайлъка. В един слънчев съботен ден младежи от цял Плевен поеха нелеката инициатива да изчистят парк Кайлъка. Въоръжени с метли и ръкавици и много позитивно настроение, те се отправиха към заветната цел. Алейката, която възнамерявах да почистят, беше дълга почти един километър, затова смелите ученици и студенти бързо се разпределиха на 2 отряда и заеха бойни позиции в двата края на горската пътека. С много музика, а дори и танци, те се захванаха безстрашно за работа не просто за да докажат, че се интересуват от природната среда и екологичното равновесие на България, но и да дадат ценен пример на останалата част от младото поколение. Впрочем това

и беше замисълът на начинаението. В рамките на 2-3 часа нашите герои, разбира се, не успяха да изчистят парка, но със сигурност показаха, че духовитите младежи на Плевен са загрижени за бъдещето на планетата. Вместо да прекарат почивния си ден в мързелуване, те направиха нещо не просто полезно, но и жизнено необходимо. Не бива нито за миг да забравяме, че ние сме бъдещето на Земята и ако искаме да оцелеем, трябва сериозно да се замислим над екологичните проблеми. Защото 30-ина човека не са способни да изчистят цял парк в рамките на няколко часа. Защото преди всичко е по-важно да не замърсяваме околната среда, за да не се налага да я чистим. Това събитие ни събра заедно в един от почивните дни. Не за да направим нещо велико, а нещо човешко. Не

за да вложим неимоверни усилия, а да направим първата крачка. Не за да се докажем, а да покажем, да дадем пример. Не за да поправим грешките си, а да се научим да не ги допускаме. Но най-важното - да се замислим над действията си и техните последици и с общи усилия да подобрим, макар и съвсем малка частичка, от майката природа. Засега...

Кремена Мишел 12^б

В специално писмо до ръководството на училището ни областният управител на Плевен Иван Новкиришки благодари на Биляна Каролева от 11а, Яница Маджарова и Кремена Мишел от 12б за оказаното съдействие за почистване на велоалеите в „Кайлъка“, проведено на 17 септември. Ние също се присъединяваме към благодарностите и ви призоваваме следващия път да сме повече. Информация за предстоящите събития на МГП може да получавате своевременно от трите момичета. Познавайте ги!

Награда за благотворителност

Старите ни познайници, вече от 3д клас, отново ни напомниха за себе си. Току-що бяхме започнали учебната година, а те вече бяха специално поканени от Община Плевен и на 20 септември разказаха пред всички участници в Деня на отворените врати „Европейският съюз инвестира в Плевен“ за своята целогодишна доброволческа работа. Да, те се потрудиха здраво през миналата учебна година, научиха се как се печелят пари с честен труд, но най-голямата награда си остава

приятелството им с малчуганите от Центъра за настаняване на деца от семеен тип. Третокласниците и тяхната учителка получиха грамоти за инициираниите от тях дейности в навечерието на Коледа и на 1 март, за подарената екскурзия на децата от Центъра в края на учебната година. Надяваме се и тази година да ни изненадват с интересни инициативи и да продължат да радват новите си приятели!

В@з Буки Веди

Добър апетит на първокласниците и второкласниците, които всеки ден обядват топла храна в изцяло ремонтирания стол на училището ни!

РЕПОРТЕР

Фортисимо в клас

Нашето училище стана част от проекта на Плевенската филхармония за запознаване на малките четвъртокласници с класическа музика. В рамките на 6 месеца ще бъдат представени всички музикални инструменти от симфоничния оркестър - цигулка, чело,

контрабас, ударни инструменти, флейта, кларинет, тромбон и др. Девет инструменталисти ще идват през две седмици в нашето училище, за да запознават децата с инструментите. В края на проекта, на 27 април, едновременно

в зала „Катя Попова“ тук и в София ще се проведе финален концерт. Ще има и театрална част, водена от Любо Нейков, която ще бъде в София, и затова в нашата зала ще има видеоостена, за да виждаме и ние по-голямата част. В София гост ще бъде Веско

Пантелеев Ешкенази – концерт-майстор в Амстердам. Той, освен че ще свири, ще помага на Любо Нейков във воденето на театралната част. Тя остава загадка, но сме убедени, че ще бъде много забавно! Вероятно децата също ще се включат в концерта. Проектът

се нарича „Фортисимо в клас“ и е финансиран от „Америка за България“. Инициативата е на Максим Ешкенази, българин, диригент в Лос Анджелис.

Моника Александрова 9^а

Как премина първият час

В часа по музика на 4в клас беше на гости Елена Николова, преподавател по цигулка, която е и част от Плевенската филхармония. Показа на децата някои от видовете струнни музикални инструменти. Изсвири откъс от „Годишните времена“ на Антонио Вивалди. Тя сподели и някои интересни факти като например това, че най-малката цигулка е 37 мм. Следваше най-интересната част от часа. Гостенката беше подготвила малки изненади - изсвири откъси от различни известни филми като „Хари Потър“, „Пинко - розовата пантера“ и много други. Задачата на децата беше да отгатнат коя мелодия от кой филм е. Малчуганите се оказаха изключително

музикални и успяха да познаят всички. При тях на гости беше и Габриел Славчев, ученик от Музикалното училище, който също свиреше виртуозно. На децата им бяха показани и отделните части на цигулката. В края на часа изобщо не им бе трудно да запишат в една специална тетрадка какво най-много са харесали от този необикновен учебен час.

Едно от момчетата в този клас - Боян, ми сподели, че това му е един от най-интересните часове. Може би защото той също свири, но на китара, от година и половина, но вече иска да опита и на цигулка.

Памела Дилова 9^а

Музиката е един друг, красив свят

По повод на малките концерти, които се провеждат в училището ни, екипът на нашия вестник се срещна с Евлоги Илиев, директор на Плевенската филхармония. Той с готовност отговори на нашите въпроси. Г-н Илиев свири на виолончело в Плевенската филхармония от '87 година, когато завършва Музикалната академия в София. За това време е работел също и в други оркестри в Германия, Дубай, свирил е също в камерни формации в различни държави, но през по-голямата част от това време е в плевенския оркестър. От ноември миналата година той е директор на филхармонията.

- Как приемат децата тези малки концерти?

- Все още не съм имал възможността да посетя такъв час, но разглеждах снимките и виждам, че децата са много ентусиазирани от ставащото в класната стая. Те са опитвали да свирят и часовете са минали много интересно.

- Смятате ли, че този проект ще има влияние върху учениците и те ще започнат да слушат повече класическа музика?

- Убеден съм! За хубавата среда е много важна класическата музика, а по радиото, телевизията, заведенията класическа музика не се пуска. Време е да покажем, че това е качествената музика и при всички случаи тя ще промени мнoгo глeдa нa дeцaтa. Може би не на всички, а на една трета от тях, но този е пътът и това постепенно ще стане.

- Какво мислите за музиката, която слушат учениците днес? Мислите ли, че чалга културата влияе на съвременното поколение?

- Не харесвам чалгата и по-специално не харесвам песните с вулгарни текстове. Аз смятам, че дори и младите хора не ги харесват. Отрицателно е мнението ми за тази музика. Харесвам фънк, поп, джаз и класическа музика. Да, влияе на модата и на държанието, на манталитета въобще, но мисля, че това е до време и ще от-

шуми. Има и чалга, която е близка до фолклора, с фолклорни мотиви, която не ме дразни, но циничната не я харесвам.

- Какъв е вашият критерий за качествена музика?

- Когато има хубава мелодия, красив текст и е естетически добре поднесена на публиката от изпълнителя - за мен това е хубавата музика.

- Чия е вината, че днешните младежи не се интересуват от класическа музика?

- Не бих казал вина, а пропуск в държавната политика и то не от сега, а от доста години. Освен това класическата музика не носи много финансови приходи, но пък променя мисленето и мирогледа на хората. Вината може би е на държавата, може би на родителите, разпределям я навсякъде, не мога да обвиня младите хора.

- Какво е влиянието на класическата музика върху нас?

- Когато бях в Япония преди няколко години и в хотелската стая натиснах първото копче на радиото, звучеше класическа музика. Тоест Япония, за която

европейската класическа музика е чужда, я беше въвела още преди 50 или 100 години и сега имат страхотни оркестри и музиканти. Знаят, че слушайки класическа музика или практикувайки на различните инструменти, хората започват по друг начин да гледат на света, по друг начин да работят, да общуват с околните, т.е. на много по-високо ниво. Това е целта на класическата музика – да извисява хората, да повишава тяхната култура, интелект и възпитание и те това са го направили, затова Япония е на такова високо ниво и в икономическо, и в интелектуално развитие.

- Днес ние, учениците, постоянно слушаме музика. Мислите ли, че това по някакъв начин оформя нашия характер (стилът музика, който слушаме)?

- Да! Дори да не слушате толкова

много музика, тя пак има влияние.

- Каква според вас е ролята на музиката в живота, в ежедневието на хората?

- Музиката релаксира, откъсва от житейските проблеми, успокоява, Тя е един друг, красив свят.

- Какви хора като характер и като възрастова група посещават концертите?

- Зависи от концерта. Преди няколко дни на една комична опера бяха дошли и малки деца, и тийнейджъри, и възрастни хора. Операта се казваше „Любовен еликсир“, а любовта няма възрастови ограничения. Всеки човек се интересува от любовта и иска да се докосне до нея, макар и индиректно, чрез операта. За класическите концерти бихме искали да има повече младежка аудитория, но аз съм сигурен, че след няколко години ще постигнем и това. То е дълъг процес и не може изведнъж да се случи.

- За времето, в което вие сте в оркестъра, интересът към класическата музика повишава ли се, или спада?

НА СТРАХОТНИТЕ УЧЕНИЦИ
от у-ще "Иван Вазов" пожелавам
да бъдат все така проактивни и
обществено ангажирани!
ЗДРАВЕ!
7.10.2011

- За тези 20 години имаше спад, но сега ние се опитваме да постигнем възход. Затова правим този проект с вашето училище, затова правим и други образователни концерти и извън Плевен.

Весела Маринишева 9^а

Какво правите сега? Слушате музика естествено, какво друго. А каква – пуснете си нещо класическо, поне за малко! Замълчете, останете сами със себе си, а ако навън все още дъждят барабани... Хареса ви, нали?! Защото музиката е един друг, красив свят – да се потопим!

Дежурството в училище

Новост в нашето училище е дежурството по двама – външен и вътрешен дежурен. По този начин ние – външните дежурни по коридорите, ще успеем да прекратим саморазправите между учениците. Всеки ден чуваме и четем за множество случки в училищата – или момче, което скубе и удря момиче, или най-често срещания бой между момчета и наобиколила ги тълпа от деца, които стоят равнодушни. Равносметката накрая – единият набит, а другият е горд с “победата” си. За съжаление това се говори за нашето ежедневие в училище – че всеки ден се случват неприятни инциденти и опасни ситуации. Затова фактът,

че има дежурен, който във всеки един момент ще наблюдава случващото се по коридорите и ще има възможност да докладва веднага на дежурния учител, е много обещаващ. Е, не на всеки му харесва да носи жилетка с надпис “Дежурен ученик”, да не може да закуси в голямото междучасие, но в името на това, да съхраним себе си и училищната собственост, си заслужава.

Нека това нововъведение да стане добра практика. Учейки се на самоконтрол и дисциплина, ние отговорно ще се стремим да опазим себе си, както и училището – което е и наш втори дом.

Десислава Миланова 7^в

СТАНЕТЕ КАТО ТЯХ

ТАЛАНТ, ИНТЕЛИГЕНТНОСТ, КРАСОТА

На това разчиташе Владимир в престижен международен конкурс в Анталия. И спечели!

Четвъртокласникът Владимир Захариев от 4а донесе Гран при от XI международен детски фестивал, посветен на културата, модата и изкуството. Той се състоя в Анталия, Турция в началото на месец октомври. В рамките на фестивала се проведе и международен конкурс Little Miss & Mister Continent от 4-14 години и там Влади също участва.

Конкурентите му бяха от повече от 20 държави - Украйна, Италия, Франция, Германия, Белгия,

Турция, Русия... Владимир има дарбата да пее, да пише стихове, обожава книгите. Той представи България с две песни – народната „Девойко, мари хубава” и естрадната песен „За теб, Българийо”. За първата песен бе подготвена автентична национална носия от Плевенско, а за втората - специално ушит костюм. Родителите на Владимир са подготвили клип за България, на чийто фон звучи песента: „Аз знам, Българийо, аз знам, че друга няма като теб!”

Журито на фестивала бе от 12 държави, състоящо се от дизайнери, бизнесмени и собственици на модни къщи, певци, танцьори, артисти. Според регламента на конкурса журито оценява талант, интелект, подходящо облекло и красота. Четвъртокласникът успешно се справя с английския

език и за него не бе трудност да разкаже интересни неща за училището ни, за родния град и България, което е включено в регламента по време на специално интервю с него.

Той сподели преди тръгване, че очаква това участие да му донесе невероятно преживяване, защото ще общува на специална сцена с връстници от цял свят. Искане да разбере още как те учат, на какво обичат да играят, какво обичат да си хапват, какви са техните мечти. Конкурсят се излъчваше от няколко евро-

пейски и руски телевизии.

Съучениците на Владимир казват, че е най-слънчевото, усмихнато и забавно момче, че е добър приятел и има „славеев глас”. Всички те, както и учителите, които го познават и учат, му пожелават още много награди!

В@з Буки Веди

ПРИСТРАСТИЯ

Йо-йо мания

Чували ли сте досега за спорта „йо-йо”? Аз, признавам си, не бях. Преди няколко дена попаднах на една статия в интернет и тя много ме заинтригува. Спортът ми хареса, защото може да се практикува навсякъде и не са нужни никакви специални условия за него. А движенията на ръцете са почти магьоснически. Ето защо останах много изненадана, когато разбрах, че в нашето училище има момче на име Валентин Романов, занимаващо се с този спорт. Реших да му задам няколко въпроса, защото ми бе интересно да науча повече, и ето какво ми отговори той.

- Как реши да започнеш да се занимаваш с „йо-йо”?

- Веднъж попаднах на предаване по телевизията, където едно момче правеше всичко с „йо-йо”-то си, реших да пробвам и оттогава това е моето хоби.

- Искаш ли да се занимаваш професионално?

- За да се занимаваш професионално, трябва да имаш спонсори, които да ти купуват „йо-йо”-та, защото едно професионално „йо-йо” е доста скъпо. Но да, бих искал един ден да се занимавам с това.

- Имаш ли си идол?

- Точно идол нямам, но има едно момче - Виктор Гравицки, от което често взимам пример. Той е руснак по произход. В момента е на 17 години. През август 2006-а той започнал да се занимава с

трикове, използвайки обикновено „йо-йо”. За 5 години станал един от най-добрите йо-йо играчи.

- По колко време на ден отделяш, за да се занимаваш с хобито си?

- Преди прекарвах цялото си свободно време в упражнения, но сега започнахме училище и вече нямам такава възможност.

- Какво можеш да ни разкажеш за „йо-йо”-то?

- Ако си мислите, че „йо-йо”-то е онова светещо нещо, с което сте си играли, когато сте били малки, се лъжете. „Йо-йо” е един от най-бързо развиващите се спорт-хобита в световен мащаб. Практикува се навън и не само извежда децата сред природата, но ги отделя и от техните компютри. Развива качества като търпение, внимание, концентрация, сръчност, амбиция и креативност. Това е хоби и спорт едновременно. Има си и специална дума „споби”.

- Какви видове „йо-йо” съществуват?

уват?

- Има пластмасови и метални. „Йо-йо”-тата се състоят от две метални части с лагер и „ахел”, свързващ двете части. Също така има и специално направено въженце.

- Какви са стиловете?

- 1А- това е най-разпространеният стил. Играе се с едно йо-йо, което има дълъг „слип-тайм” (по-дълго се върти), и с него се правят различни трикове. 2А- тук се играе с две „йо-йо” — по едно във всяка ръка. Те се наричат луупъри, защото постоянно се връщат в ръката. 3А пък е като 1А, но с две „йо-йо”. При 4А стил „йо-йо”-то не е вързано за конеца и може свободно да лети. Този стил е познат и като Offstring. 5А-тук конектът не е вързан за ръката. В единия край е „йо-йо”-то, а в другия — тежест, наричана counterweight (противотежест). Стилът се нарича още CW (от counterweight) или Freehand. Има и други по-неизвестни стилове като 0А (като 2А, но с едно „йо-йо”) и 9А (смесица между 5А и 4А).

- Имаш ли твои близки или приятели, които също се занимават с „йо-йо”?

- От предишния си клас запознах доста хора, но повечето от тях видяха, че е трудно и се изискват много тренировки, и се отказаха.

- Съществуват ли йо-йо състезания?

- Да, съществуват, даже през август месец се проведе Световно първенство в Орландо, Флорида. Опитайте и вие! Ще ви хареса, сигурни сме!

Калина Йолова, 8^а с помощта на Цветослава Грънчарска, 8^а

След училище

Продължават нашите предложения за здравословен живот

Спортно ориентиране

Спортното ориентиране представлява бягане по зададен маршрут, отбелязан с точки на карта. За изминаването на маршрута се засича време. Спортното ориентиране се практикува сред природата и се работи с карта и компас. Целта е да се намери най-краткият път до поставената точка и разстоянието да се измине за най-малко време. На всеки контролен пункт се намира маркер, с помощта на който се слага отметка на контролна карта. Участниците са на възраст от 10 до 70 години. Дисциплините в ориентирания са:

- спринт (къс маршрут) в градски условия или паркове;
- средна дистанция;
- дълга класическа дистанция;
- щафета (от трима души);
- колоориентиране;
- нощно ориентиране.

На всяка тренировка по ориентирание се прави физическа подготовка, техническа тренировка, разпускане и разбор. Във всяко упражнение се набляга на определен елемент от уменията, нужни в ориентиранията. Целта е както тренировка, така и игра.

За ориентиранията са нужни основни познания по топография и

умения за ориентирание в дадена местност. Също така да можете бързо да преценявате положението и то в условия на голямо физическо натоварване. Развиват се качества като наблюдателност, упоритост, съобразителност, умения

за ориентирание в дадена местност. Също така да можете бързо да преценявате положението и то в условия на голямо физическо натоварване. Развиват се качества като наблюдателност, упоритост, съобразителност, умения за работа с карта и компас и за ориентирание в непозната местност. Спортното ориентиране е прекрасен начин за активна почивка и развива не само мускулите, но и ума.

Клубът по ориентирание в Плевен – „Север”, се намира в Туристическия дом в Кайлъка. Ръководителят, който съдейства за изготвянето на тази статия, се казва Пламен Райков. Заниманията се провеждат в Кайлъка, Скобелевия парк, Градската градина, Среброструй, Радишево и др. Решението е ваше!

Весела Маринишева 9^а

П Р И С Т Р А С Т И Я

Циклама Иванова: Следвайте пътя, който сте решили, че е най-правилният

На редакционната поща на вестника получихме без много-много обяснения това интервю, идеята за което явно е на учениците от 7 клас. И точно това много ни хареса. По своя инициатива те разговарят с учителката си по български език и литература Циклама Иванова. Зарадвахме се, че ни пишете по този начин и искате да говорите от страниците на вестника, да разкажете за хората, които уважавате. Ние от екипа на вестника също се присъединяваме към чувствата ви и смятаме, че в нашето училище има такива личности, за които трябва да се знае.

- Благодарение на вашия опит и идеи бихте ли споделили какво ще промените в училището, ако бяхте директор?

- Никога не съм искала да съм директор и не желая да мисля в тази посока, но като учител има неща, които бих желала да променя. Те се отнасят до учебното съдържание, което според мен е много на-

затова конкретно не бих говорила за тях. Бих била много щастлива, ако се промени обучението така, че учениците да имат повече време за практическа работа.

- Вие дълги години сте учител. Споделете каква е разликата между училището сега и преди?

- Животът става по-динамичен и по-сложен и няма начин учили-

ще „Иван Вазов“ и винаги трябва да си задаваме въпроса, кой е Иван Вазов? Той не е просто патриарх на българската литература. Той е България. Иван Вазов е нещо много. И ние като ученици именно в училище „Иван Вазов“, а не да речем в училище „Максим Горки“, трябва да носим униформа, в която това да личи. Да личи човекът, чието име носим - и в облеклото, и в идеите и характеристиките, които има нашето училище. Не говоря за цветове, не говоря за модели, а казвам, че учениците, обличайки униформата на училище „Иван Вазов“, да респектират и да впечатляват с това. Както казва нашият директор, може да не сме най-добрите, но по-добри от нас няма!

- Бихте ли искали учениците да си избират дизайна им?

- Да. Смятам, че в учениците младостта, липсата на етикет, липсата на улегналост ще доведе до интересни идеи. И ако зависеше от мен, аз много сериозно бих се вслушала в техните идеи и бих мислила много върху тях.

- Какво ще пожелаете на вестника и на неговите читатели?

- Знам, че да се прави вестник, е сложна и отговорна работа, защото вестникът по някакъв начин влияе на общественото мнение и формира отношение към тези, които го създават, и към тези, чиито идеи и чиито представител е този вестник. В случая нашият вестник ще създава определено отношение към училище „Иван Вазов“, към неговите ученици, към неговите учители, към ръководството и така нататък. Имайки предвид това, ви желая първо да сте много здрави и много упорити в неговото създаване, да сте непреклонни към позицията, която сме си избрали, и да следвате пътя, който сте решили, че е най-правилният.

Диана Лешева 7^а

товарено и което води учениците до някакво ниво на незнание и до отказ от учене. Бих променила начина на работа в часовете. Много съм запалена по така наречените интерактивни и ситуативни методи на работа и смятам, че те дават възможност не само да се усвояват конкретни знания, но те събуждат психически и емоционално учениците и така те по-добре могат да усвояват. Също така интересни са ми ролеви занимания, тоест учениците могат да бъдат актьори, литературни критици и по този начин да усвояват техниката за анализ и поглед върху дадена литературна творба чрез игра.

- Понеже знаем, че сте много креативна, кажете ни как бихте променили учебната програма? Кои предмети ще добавите и кои ще премахнете?

- Идеите ми са много драстични и

щето да се вписва в тези рамки. По-рано като че ли по-добре учениците усвояваха материала, като че ли по-трайни бяха знанията им и имаха повече свободно време. Днешният човек е твърде много притиснат от техниката, от нейните пипала, като някакви чудовищни лапи тя притиска човека, кара го да я настига, да я овладява, а тя става по-сложна и по-сложна. Днешните деца нямат време за себе си, малкото свободно време не прекарват сред природата, а пред компютъра. И смятам, че това много ощетява човека.

- Какво мислите за униформите?

- Вие знаете, че съм един от най-страстните привърженици на униформите, но винаги, когато говорим за тях, си мисля едно нещо. Ние сме ученици на училище

Късчета история

Със съдействието на Военноисторически музеи ние продължаваме да градим образа на своя роден град музей Плевен, а по този начин – и на Родината си. Предлагаме ви разказ за един интересен експонат, който може да видите в къщата музей „Цар Освободител Александър Втори“.

Покакваме всички, изкушени от историята, да се присъединят към екипа ни!

Централно място в колекциите на Военноисторическите музеи заема униформата на Лейбгвардейски Хусарски полк, принадлежала на Александър II.

Още с раждането си през 1818 г. Александър Николаевич Романов е назначен за шеф на хусарски полк, който след възкачването му на руския престол през 1855 г. е наречен Лейбгвардейски Хусарски на Негово Величество полк. В такава униформа Александър II е облечен в деня на влизането си в Плевен на следващия ден след капитулацията на турската армия под командването на Осман паша. Къщата, в която става срещата на победителите с пленения турски военачалник, е откупена от държавата от нейния собственик и е превърната в музей през 1904-1907 г. от комитета „Цар Освободител Александър II“. За комплектуване на експозицията с оригинални материали, свързани с личността на императора, българската страна се обръща към правителството и военното министерство на Русия с молба за съдействие. През януари 1907 г., чрез представителя на Руското императорско дипломатическо агентство в България Николай Николаевич Дяченко, на българската страна по повелението на Николай II са предоставени няколко лични вещи на Александър II, между които – венгерка (мундир), чакчири (панталони), фуражка на Лейбгвардейски Хусарски полк и кепе със знак за

отличие за шапки „За Телишъ 12 октябрия 1877 г.“

Всекидневната униформа от тъмносиво сукно, с гарнитура от астраган, от самото откриване на Военноисторическите музеи през септември 1907 г. се експонира в къщата музей „Цар Освободител Александър II“ в Плевен. За същата експозиция комитетът поръчва на българския художник Господин Желязков голям портрет на императора в цял ръст, където той е изобразен в парадната униформа на същия полк.

Червена зимна фуражка с ватирани наушници допълва хусарската униформа на царя. През годините по грешка тя е сложена на обикновена хусарска униформа от колекцията на ВИМ. През 2011 г. при изготвяне на каталог с униформи е направено проучване на всички налични образци и грешката е поправена. Царската шапка след дълги години се връща на мястото си.

С личните вещи на Александър II през 1907 г. е получено и гвардейско кепе.

Милица Николова 8^а
Военноисторически музеи - Плевен

Лицата на природата

Крушуна – един земен рай

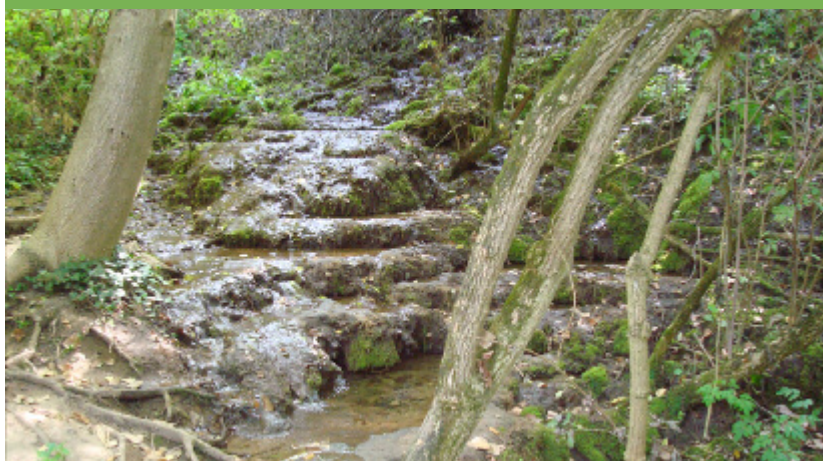
Недалеч от Плевен се намира едно от многото вълшебни кътчета на България – Крушуна. Още с първите крачки може да се насладиш на чистия въздух и лекия бриз. Пътят нагоре е малко стръмен и изморяващ, но с добра компания умората няма да победи.

Теренът на Крушуна и на близките южни околности се състои от варовити скали, образувани след оттегляне на море, съществувало тук преди около 100-120 милиона години. С течение на годините природните и климатични фактори са оказвали непрекъснато въздействие върху варовика, вследствие на което са се образували уникални обекти

на неживата природа. В Крушуна може да се посетят много пещери и да се проследи пътят на много бистри водопади. Изградени са множество екопътеки. Предлагат се също така и разходки с кану, конна езда и стрелба с лък. Посетете го!

Снимки и текст:
Моника Маринова 9л

ТВОРЧЕСКИ ПРИКЛЮЧЕНИЯ

Животът е като карането на колело: трябва да се движим напред, за да не загубим равновесие

Животът е едно непрестанно движение и смисълът му се крие в неговата интензивност и ползотворност. Винаги трябва да търсим наградата и радостта по пътя, който изминаваме. Не е лесно да се живее – трябва постоянно да се усъвършенстваме и да вървим все напред. Никога не трябва да се задоволяваме с постигането на минимални резултати. Целите си трябва да поставяме при звездите, за да може в най-лошия случай да

прескочим оградите и дърветата. Основната цел на човешкия живот е да живеем по такъв начин, че да не умираме дори и след смъртта си. Лесното живеене убива. Не е важно в какво положение се намираме, а това, накъде сме се насочили. Избирайки правилния път, допускаме по-малко грешки. Но за да открием правилния път, трябва да обмислим добре желаните резултати. И трябва да го направим бързо, за-

щото пътят на живота е както безкрайно дълъг, така и несправедливо кратък. За да го изживеем пълноценно, трябва да открием средата между сигурността и авантюризма.

Често се случва да почувстваме и огорчения, и облаги, и романтични любови, и изневери, но трябва да ги превъзможваме. Човеш-

ката екзистенция е едно безкрайно каране на колело. Моментите, в които сме минавали по „правите шосета на живота“, можем да оценим само след като многократно сме се отклонявали от пътя и сме падали.

Шенай Шуберт 10^в

Кристиян Костов от 7^а взе първа награда в конкурса „Бъдеще без наркотици“. Училището ни получи и колективна награда – пет от шестте призови места за рисунки дойдоха при нас.

Ема Иванова от 7^б – първо място в конкурса за рисунка „Бъдеще без наркотици“

За киномани

Утре, когато войната започне

Резюме : Филмът е адаптация по романа на Джош Марсдън „Утре, когато войната започне“. Група

Режисьор: Стюарт Бийти
В ролите : Кайтлин Стейси, Рейчъл Хърд-Ууд, Линкълн Люис, Дениз Акдениз, Крис Панг, Андрю Раян, Фийби Тонкин, Ашлеиг Къмингс и др.
Държава : САЩ, Австралия
Година : 2010
Времетраене : 104 минути

приятели решават да отидат на къмпинг. Още първата нощ се случва нещо странно, едно от момичетата забелязва стотици военни самолети да прелитат над градчето им. Когато се връщат, виждат, че градът им е нападнат от врагове. Приятелите решават, че ще се борят за свободата си. Не пропускайте!!!
Изготвил: Моника Маринова 9л

“Only those who will risk going too far can possibly find out how far one can go.”

(Ralph Waldo Emerson)

Exploring the boundaries of your own abilities is no easy feat. In order to discover what you ‘are made of’, you must first take your body and soul to the limit. This, in return, grants you a great deal of self-awareness and helps you build a strong character.

Ralph Waldo Emerson is quite accurate in describing the depths of the human character. How you perceive yourself with your ‘mind’s eye’ may seriously differ from what you could be able to put to practice. One’s power of will is purely mesmerizing until proven in a real-life situation.

You can read of great wars and follow blind patriotism, but when faced with the very real threat of dying be a coward. What is vital is that you never comfort yourself that you handle any situation solely because you can imagine yourself

doing so.

This statement of Emerson shows his sagacity. At the present time a man lives far more subtle and peaceful life. Rarely are one’s rights to life and freedom threatened, so basically there is no need for one to show neither courage nor valour. People’s worries are in a way laughable in the context of a past era when a mother would lose her sons to war or one would witness his brother’s death. Compare that great human drama to your girlfriend cheating on you and you will see just how pathetic your problems can be.

So, in conclusion, the path to self exploration is a tough one and quite often confusing. In finding ways to display a strong character you truly find out how far one can go.

Петър Христов 12^в
Випуск 2011

Предстоящо

На 27 октомври на литературна среща ще се съберат дванайсетокласниците от нашето училище и ученици от литературно студио „Огледало“ към Гимназията с преподаване на чужди езици. Началото е в 12,40, а мястото – зала „Европа“.

Да не забравите, че на 25 октомври от 19 часа сме на театър. Този път – „Укротяване на опърничавата“ от У. Шекспир. Нека отново покажем, че сме най-културната публика! Не забравяйте да споделите своите впечатления!

По повод Деня на будителите 7^а и 7^б клас ще проведат състезание на тема „Будителите днес“. Пожелаваме успех и на двата отбора!

Отзивите за тези и други събития очакваме от всички, които има какво да споделят. Пишете, не чакайте някой друг да мисли и да решава вместо вас!

Адресът е известен –

el_vestnik@abv.bg

Златна есен

Когато есента с цветове обagri тихите повехнали листа, те живи станаха и бързи и тичат по вятъра в нощта.

Каква добра художничка е есента! Обagri полята в червено. На явора нашарила листата в жълто, оранжево, зелено.

Оглеждаме се, виждаме и бука. Той получил е нова премяна тука! А листата му шепнат „Сбогом!“ и старото дърво изпращат мимоходом.

Те трябва да изпратят и децата на дъба, защото скоро ще ги вземе есента. Но ето, че нощта дойде и есента започна да ги носи на ръце.

В далечната страна отиват, където есента развява златната коса и от щастие преливат, като й гледат външността.

Каква хубавица е тя! С очи небесносини и коси непроходими – ей това е есента!

Бялата ѝ кожа тихо мярна се в нощта. А дърветата се питат: „Къде отнесе тя нашите деца?“

И в дълбок сън потъват, но тихичко скърбят, макар да знаят, че есента е добра майка и могат да ѝ се доверят.

Кристина Пеева, 6^в

Международен проект "Пътуване между културите"
по програма "Коменски".
Партньори - Словакия, Великобритания, Полша,
Испания, Румъния, Нидерландия.
09.2010 - 09.2012

Очакваме да е забавно, но и много отговорно

Това бе всеобщото мнение на петимата младежи, които поразпитахме преди тръгване. Макар и притеснени, те ни отговаряха с желание.

Любопитни бяхме кои са те и с какви очаквания са за пребиваването си в Испания. Всички те са единомислени, че испанците били най-общителни и най-дружелюбни сред всички, с които се запознали през май месец в България и затова тръгват с много надежди за хубави приятелства.

Маргарита – Аз бях приемно семейство на 15-годишната испанка Елиса. Много си допаднахме с нея и си прекарахме добре. Тя е много добро и любопитно момиче, което се чувстваше, мисля, добре в България. Ние я посрещнахме с национална кухня и се опитахме да я въведем в българската семейна атмосфера. Тя скоро ме увери, че аз ще бъда насатанена у тях. Много ще се радвам, ако стане така. Имаме общи интереси, макар да е по-малка от мен. Искам да видя колкото може повече забележителности.

Моника – На мен също ми се иска да отседна у Оляя – момичето, което посрещнахме в моя дом. Тя е 13-годишна гимнастичка. Но не знам дали ще стане. Тръгвам с много любопитство и малко притеснения, защото си е

голяма отговорност да представяш такова голямо училище като нашето. Ние се готвим много и се надявам да не се изложим. Аз съм ходила само в Германия и Италия и много искам да видя архитектурата в Испания и училищата им. Искам да знам какво учат връстниците ни, да видя един техен учебен час, как се обличат дори.

Цветан – Аз пък бях домакин на Алехандро, но сега не знам на кого ще гостувам. Много приятно се изненадах, когато разбрах, че съм сред избраните – сигурно заради филма, който подготвих на базата на интервютата „Нашият град през погледа на три поколения“. Това ще ми е на практика първото излизане извън Българи, защото съм ходил само в Македония, но бях много малък и почти нищо не помня. Много съм любопитен каква е тяхната образователна система, как общуват учители и ученици, как изглеждат градовете им. Притеснявам се от представянето ни в работните групи, защото ми се иска да бъдем много добри. Дано да стане така.

Вероника – Много хубави спомени пазя от гостуването на

връстниците ни в България. Аз домакинствах на румънче. Посрещнахме я и я изпратихме с подаръци, и тя ни донесе, но аз още обмислям какво да занеса за спомен от България. Искам да усетя стандарта им, интересите на младите хора, каква музика слушат, какво учат, какво правят в свободното време.

Цветослава – Аз също мисля като другите, че испанците бяха най-забавната група и затова имам големи очаквания за пребиваването ни там. Смятам, че ще се разбираме добре и защото нивото ни на английски, поне с тези, които бяха в България, беше горедолу едно и също. Защото имаше някои деца, които имаха много слаб английски и това затруднява общуването. Ще бъде добре и да потренираме езика си, докато сме там. Мисля да подготвя един диск с популярни български песни, защото полякинята, която гостува у дома, много се зарадва, когато ѝ направих такъв подарък. Е, ще има и други подаръци, разбира се. Сега е важно да се подготвим добре.

В@з Буки Веди

ПИШЕТЕ НИ! НЕ НИ ЩАДЕТЕ!

Екипът на вестника се интересува какво искате да четете в нашите броеве. Какви нови рубрики или пък теми предлагате? Разкажете ни за свои съученици, които имат интересно хоби! Запознайте ни с други, които са най-добри в определена област! Вестникът е вашата трибуна и много ни се иска вие да говорите на страниците му.

Кажете НЕ на проблемите!

TEEN PROBLEMS

ИМАМ ПРОБЛЕМ 2 СПОДЕЛИ ГО!

Без значение от възрастта. **Ние** може да си анонимен, или пък не.

ще ти помогнем!

Очакваме! **Ще получите** въпросите ви! **отговорите на вашия e-mail.**

за връзка с нас: e-mail: **teenproblem_help@abv.bg**

Най-интересните въпроси и отговорите им ще прочетете във вестника ни.

Важно! Важно! Важно!

Уважаваме ли родния си език? Това е темата на следващия брой. Предизвикваме ви да пишете, снимате и разсъждавате. Очакваме вашите мнения в пощенската кутия или на познатия адрес el_vestnik@abv.bg

Проблемите са много тежка част от живота на всички нас. Но вие не трябва да се затваряте в себе си, а да споделите с някого. Така ще ви олекне!

Ето затова вестникът ни предлага

възможността да споделите проблемите си на посочения адрес и да получите помощ от нас и от професионалист.

Ентусиазиращият екип на **teenproblem**

Казана дума – хвърлен камък!

Така казахме и записахме в първия брой на „В@з Буки Веди“. И обещахме, че ще пазим като нови седалките на футболното ни игрище и новия коридор на първия етаж. Ето ви резултата – потърсете разликите! Защото ние не намираме. Обещано и изпълнено! Очакваме похвала!

Преди

След

КОНКУРС
НАЙ-ЧАРОВНА
УСМИВКА 😊

Изпращайте снимки на : www.el_vestnik@abv.bg

З А Б А В Н О :)

ИМАМЕ ПОЩА

Тази кутия не е онази кутия. Точната кутия е пред кабинета на директора на втория етаж. Внимавайте!

Популярен е нашият вестник – няма що! Преди няколко дни в кутията за връзка с читателите на вестника във фойето на първия етаж сред писмата имаше и една извинителна бележка на ученик. Пообъркали сте кутията пред дирекцията с нашата поща. Е, вярно е, че можем много неща, но чак пък да извиняваме отсъствия, нямаме още пълномощия. Ще поискаме, щом ви е по-удобно, но докато ги получим, не бъркайте – може да ви излезе солено. При нас изпращайте само предложенията си за вестника!

В@з Буки Веди

Смях от класните стаи

Учител: ...те също се делят на няколко вида в зависимост от това, кое от кой вид е.
...
Ученик: Колкото повече..., толкова по-малко, госпожо!
...
Учител: Ама тя спеше ли?
Ученик: Да, бее... Спеше си оригинално!
...
Учител: Коя е най-голямата река в този регион?
Ученик: Черно море.
...
Учител: Вие защо сте избягали от часа по френски?
Ученици: Имахме работа.

Друг ученик: Ама каква, такава френска ли?
...
Ученик: В седми клас бях четвърти на олимпиадата по математика, госпожо. А, май не беше така – в четвърти клас бях седми, и не помня дали беше точно по математика.
...
Ученик: Аз съм стар рибар. Колко мрежи съм изплел през краткия си живот..., само може да се учите от мен.
...
Учител: По времето на Паисий не са имали никакви знания. Били са по-мижави дори и от вашите.

Смях от страниците на съчиненията ни

Апокрифите са много радиационна (вм. реакционна) литература.

Ахил е образ с много поносителни (вм. положителни) черти.

Авторът Омир се обръща към Музо с молба да му помогне да възпее гнева на Ахил.

В романа „Знаменитият идеолог Донки Ход“ главният герой е Алонсо Кихана.

Индже благодари и се сбогува сърдечно с дядо Гунди.

Магдалена Иванова 10з
Михаела Христова Випуск 2010

ОТКРИЙТЕ ГРЕШКАТА!

ПРЕВОДИ

Велики преводи на велики хора ...

Fortnight - полунощие
Spend time - харча си времето.
Flying saucer - летяща сосиера
Glamorous - гламурник
Give a ring - предложение за брак
To be in the air - в ефир съм

Произношениеее руулз:

Bye - / бый/

Uninstall - /уинисъл/
Passing - /патсинг/
Clothes - /клотхес/
All my classmates - /олъ май клясмейдс/
Fortune - /фортун/
Temperature - /температуре/
Knife - /книфу/
Goggles - /гагълс; гъгълс/
Besought - /бисауч/
Already - /Оу Ради!/
Because - /бигас/

Магдалена Иванова 10з

Предложете текст за тази снимка. Най-оригиналните ще публикуваме ...

ОВСЕН

Някои с усет, много знаят,
Други – с "такт" по "нервите играят".
Лудо хвърлят се навред с рогата,
даже с риск да си строят главата.

БЛИЗНАЦИ

Знайте, той е кавалер отличен,
много умен, ловък и практичен.
С него никой няма да скучае
и неща различни ще узнае.

ЛЪВ

В училище те винаги успяват,
мъдро, справедливо управляват.
Ала в къщи рядко се прибират
/все компанияки си някъде намират/.

ВЕЗНИ

Някои обичат да се кичат,
само нови дрехи да обличат.
Ако могат – триста гардероба
те ще занесат дори и в гроба!

СТРЕЛЕЦ

Цял живот Стрелецът все се цели
в най-различни и опасни цели.
Някои са твърде работливи,
но се срещат хайти, мързеливи.

ВОДОЛЕЙ

Надалече в бъдещето виждат!
Доста хора много им завидват!
На приятелите те са верни
и спасяват ги от грижи черни.

КОРОСКОПЧЕ

Туй животно, знайте, е опасно!
За живота всичко му е ясно.
То е избужливо, твърдоглаво,
иска винаги да има право.

РАК

Някога със вас ще бъдат "мазни",
друг път – всичко много ще ги дразни,
днес ще са засмени, приказливи,
утре – мнителни и горделиви ...

ДЕВА

Девите са умни, разсъдливи,
ту сърдити, ту добри, вежливи.
Във живота хитро се нареждат,
даже и роднините подреждат.

СКОРПИОН

Те са си ревниви и опасни,
изобилни с планове ужасни.
Иначе са умни и добрички,
щедро харчат своите парички.

КОЗИРОГ

Някои от този знак нехаят
и не искат нищичко да знаят,
пият и по баровете скитат,
докато накрая ги изритат ...

РИБИ

Искат всичко те да ръководят
и мъжете "за носа" да водят.
Някои са честни и морални –
но се срещат долни, зли, нахални.

Радина Алексиева и Диана Генова

Добре дошли, първокласници!

Очакваме вашите успехи, за които ще разказваме на страниците на вестника!

УРА! ВЕЧЕ СЪМ ГОЛЯМ!

Редакционен екип

Весела Маринишева, Александра Стоянова, Кремена Мишел, Моника Маринова, Михаела Коларска, Венеция Вълчева, Николета Цанкова, Ралица Георгиева, Памела Дилова, Моника Александрова, Велислава Кучева, Вилияна Якимова, Ива Петрова
Предпечат – Йончо Йончев Консултант – Радинка Иванова

Издава: Средно общообразователно училище "Иван Вазов"
гр. Плевен ул. "Иван Вазов" №46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; sou-ivanvazov.eu

Предпечат: FFDprepress.com
Печат: FFDprint.com

Хартия: www.ema-bg.com
Тираж: 2000